

מ"ת 38032/12/17 - מדינת ישראל נגד יצחק זגורי, דוד זגורי, שמואל חנניה זגורי, יהודה סויסה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 38032-12-17 מדינת ישראל נ' זגורי ואח'

לפני כבוד השופט אלי אברבנאל

המבקשת מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

המשיבים

1. יצחק זגורי

2. דוד זגורי

3. שמואל חנניה זגורי

4. יהודה סויסה ע"י ב"כ עו"ד דוד הלוי

החלטה

החלטה זו עניינה בתנאי השחרור ממעצר עד תום ההליכים של המשיבים 1-3.

רקע

1. ביום 19.12.2017 הוגש נגד המשיבים כתב אישום, ובו מיוחסות להם עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(2) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק), עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק, וכן בעניינו של המשיב 1 עבירת החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על שחרורם של המשיבים עד לתום ההליכים, על פי אותם התנאים המגבילים שנקבעו בהחלטת בית משפט השלום בירושלים בתיק מ"י 17411-12-17 ובהם מעצר בית מלא לכל המשיבים בפיקוח ערבים.

2. בהחלטה מיום 27.12.2017 נקבע כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים בכתב האישום. במסגרת החלטה זו תואר כתב האישום כלהלן:

"בכתב האישום טוענת המבקשת כי המשיבים עברו את העבירות האמורות בקופת חולים שבביתר עילית ביום 9.12.17, באירוע שראשיתו טיפול רפואי שניתן למשיב 3 לאחר שנחתך בידו. לארבעת המשיבים מיוחסת התנהגות אלימה כלפי הרופא שנכח בקופת החולים במשמרת שבת וכן אח שהיה במקום (להלן: המתלוננים). נטען כי המשיבים צעקו על השניים, קיללו אותם ובין היתר התייחסו למוצאם הערבי, הרימו כיסאות כדי לתקוף אותם ועוד. למשיב 1 מיוחס בין היתר, כי במהלך האירוע, הוא נטל מאחד החדרים במקום סכין והתקרב אל חדר בו הסתגר הרופא בשל התנהגות המשיבים ונעל את עצמו בתוכו. נטען, כי המשיב 1 הלם בחוזקה על הדלת והשמיע איומים לעבר הרופא, כשבידו הסכין האמורה. עוד נטען, כי כתוצאה מן האירועים נשברה ידו של הרופא והוא נזקק לניתוח".

עמוד 1

בתום דיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, נקבע כי בידי המבקשת די ראיות כדי להוכיח את המיוחס למשיבים בכתב האישום. לבקשת ב"כ המשיבים נדחה הדיון בשאלת תנאי השחרור עד להכנת תסקיר מעצר בעניינם.

3. משהוגש תסקיר בעניינו של המשיב 4 התקיים ביום 14.1.2018 דיון בעניינו בלבד, ובסיומו נקבע אין הצדקה להורות על מעצר בית כתנאי לשחרורו. בהחלטה האמורה נקבע כלהלן:

"נוכח הערכת המסוכנות הנמוכה-בינונית כאמור בתסקיר מעצר שהוגש בעניינו של משיב 4, עברו הנקי, תפקיד חשוב שנטלו על עצמם הוריו בפיקוח עליו, וחלקו המוגבל באירוע נשוא כתב האישום, אין לקבוע כי האירוע המיוחס למשיב 4 בכתב האישום מאפיין את חייו ואת אישיותו. מכאן שמידת הסיכון הנשקפת ממנו לציבור אינה גבוהה ואינה מצדיקה קביעת תנאי שחרור של מעצר בית מלא או חלקי".

4. בדיון שהתקיים ביום 22.1.2018 נדונו תנאי השחרור של המשיבים 1-3.

המשיב 2

5. מתסקיר מעצר שהגיש שירות המבחן בעניינו של המשיב 2 עולה כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי; כי אינו בעל דפוסים אלימים או גזעניים מושרשים; כי ההליכים המשפטיים בגין תיק זה השפיעו עליו באופן "משברי ומטלטל"; כי הוא חש בושע בשל מעורבותו באירוע; וכי משפחתו מתמודדת עם מצוקה כלכלית קשה. שירות המבחן המליץ להתיר את יציאתו של המשיב 2 לעבודה בפיקוח בניו בפיצריה המשפחתית שבסמוך לבית מגוריהם, ולהותיר את מעצר הבית בפיקוח ערבים בשעות הצהריים והלילה. שירות המבחן הוסיף כי אם תוצא חלופת מעצר "הכוללת עבודה במקום קבוע, בפיקוח בריחוק מאוכלוסייה ערבית, נשוב ונבחן התאמתה".

המבקשת עומדת בעניינו של המשיב 2 על מעצר בית מלא, וטוענת כי תנאי זה נדרש נוכח חלקו של המשיב 2 באירוע המתואר בכתב האישום.

ב"כ המשיבים טוען כי נוכח עברו הנקי של המשיב 2, היותו גורם ממתן לאורך מרבית חלקי האירוע ונוכח נטל הפרנסה המוטל על כתפיו, מן הראוי שלא להטיל עליו מעצר בית מלא או חלקי. לטענתו אין יסוד להסתייגותו של שירות המבחן מהתאמתו של המשיב 2 לעבוד עם אוכלוסייה ערבית, שהרי בכתב האישום לא מיוחסת לו אמירה גזענית או התנהגות על רקע גזעני.

6. לאחר שבחנתי את הדברים אני קובע כי הטלת מעצר בית על המשיב 2 או הרחקתו מאוכלוסייה ערבית אינה נדרשת. המשיב 2 מנהל לאורך 53 שנותיו אורח חיים נורמטיבי. הוא שירת שירות צבאי מלא, עובד בעבודה מסודרת ומפרנס את בני משפחתו. אלימות וגזענות אינם מאפיינים את התנהגותו, ולאירוע שבכתב האישום הוא נקלע באקראי.

אף שהתנהגותו של המשיב 2 באירוע ראויה לגינוי ולעונש ככל שיש, אין לקבוע כי נשקפת מפניו סכנה ממשית לשלום הציבור באופן המצדיק הטלת מאסר בית מלא או חלקי עליו.

המשיבים 1 ו-3

7. שונים פני הדברים בנוגע למשיבים 1 ו-3. המשיבים 1 ו-3 הם הדומיננטיים באירוע ומעשיהם מלמדים על סכנה הנשקפת מהם לציבור. המשיב 3 הוא שחולל את האירוע. אף שאנשי המרפאה הסבירו לו כי לא יוכלו להעניק לו טיפול מלא מאחר שאינו חבר קופת החולים הרלוונטית והציעו לו חבישה והפנייה לסניף ט.ר.מ. הסמוך, פתח המשיב 3 בצעקות וקללות, דחף את ידו של האח, השמיע לעברו אימים וגידופים על רקע מוצאו הערבי וזרק לעברו חפץ. בשלב זה הצטרף אליו המשיב 1, אשר הכה בטלפון הנייד של האח, ובצוותא הכו השניים את האח בידיהם ומשיב 3 בעט ברגליו. משנמלט האח לאחד החדרים שבמרפאה והסתגר בו בניסיון להתגונן מפני המשיבים, המשיכו השניים להשליך כסאות על הדלת הסגורה, לבעוט ולדפוק עליה ואיימו לפגוע באח, תוך שהם מגדפים אותו על רקע מוצאו הערבי. המשיב 1 אף נטל סכין ממטבחון המרפאה והמשיך לנסות ולהיכנס אל החדר כשהסכין בידו. בתוך כך פנה המשיב 1 לעבר הרופא שהיה מחוץ לחדר האמור ואיים עליו בסכין תוך שהוא מניף אותה לעברו. כתוצאה ממעשיהם האמורים נשברה ידו של האח.

8. מעשים חמורים אלה מלמדים על סכנה ממשית הנשקפת מהשניים. כפי שיפורט להלן, מעורבותם הפלילית הקודמת של השניים והמלצתו השלילית של שירות המבחן בעניינם, מחזקים מסקנה זו.

מתסקיר המעצר שהוגש בעניינו, עולה כי המשיב 1 עבר לכאורה את העבירות שלפניו שעה שתלויים ועומדים כנגדו שני תיקים פליליים בגין עבירות סמים ורכוש. שירות המבחן העריך את רמת המסוכנות הנשקפת ממנו "בינונית עד גבוהה", והתרשם מקושי לווסת נטייה להתנהגות "סיכונת ואימפולסיבית". בשל כך המליץ שירות המבחן להטיל על המשיב 1 מעצר בית מלא ולשלב אותו בבדיקות ולאיתור שרידי סם וכן בטיפול בשירות המבחן.

מתסקיר המעצר שהוגש בעניינו של המשיב 3 עולה כי הוא ריצה לפני כשנה וחצי 10 חודשי מאסר בגין עבירות סמים. גם את מידת המסוכנות ממשיב 3 העריך שירות המבחן "בינונית עד גבוהה" והמליץ להורות על מעצר בית בעניינו ולשלו בו הליך טיפולי בשירות המבחן הכולל בבדיקות לאיתור שרידי סם.

פרץ האלימות הבלתי נשלט של המשיבים 1 ו-3 באירוע המתואר לעיל, ובעיקר ניסיונם של השניים לאורך דקות, לפרוץ את דלת החדר שבו הסתגר עובד המרפאה כדי לפגוע בו, כשהמשיב 1 נוטל סכין ומאיים באמצעותה גם על רופא המרפאה, מעידים על הסכנה הגבוהה הנשקפת מהשניים לציבור. מעורבותם הקודמת בפלילים והמלצתו השלילית של שירות המבחן בעניינם מחזקים מסקנה זו ומחייבים הטלת מעצר בית מלא בפיקוח ערבים כתנאי לשחרורם עד תום ההליכים בתיק זה.

9. נוכח האמור לעיל, כתנאי לשחרורם עד לתום ההליכים של המשיבים 1-3 אני קובע כלהלן:

עמוד 3

המשיב 2 - ערבות עצמית וערבויות צד ג' שנקבעו בתיק מ"י 17-12-17411 יעמדו בעין עד לתום ההליכים. המשיב 2 לא יצור קשר ישיר או עקיף עם המתלוננים, ולא ימצא במרחק קטן ממאה מטר ממרפאת קופת החולים נשוא כתב האישום.

המשיבים 1 ו-3 - ישהו במעצר בית מלא בביתם שברח' קדושת לוי 44 בביתר עילית, בפיקוח אחד המפקחים שלהלן: אסנת זגורי, רבקה זגורי, עמרם זגורי. מפקחים שטרם חתמו על ערבות צד ג' יחתמו עליה עד יום 25.1.2018.

כמו כן ערבויות עצמיות וערבויות צד ג' שנקבעו בתיק מ"י 17-12-17411 יעמדו בעין עד לתום ההליכים.

המשיבים 1 ו-3 ימצאו בששת החודשים הקרובים בפיקוח שירות המבחן, יקיימו את הוראותיו, ישתפו פעולה עם פעולות שיקום שיינקטו על ידו, ובתוך כך ימסרו לפי דרישתו בדיקות לאיתור שרידי סם - הכל כשהם מצויים במעצר בית מלא.

יובהר כי המשיבים 1 ו-3 רשאים לצאת בליווי מביתם, זאת על פי הסכמה בכתב של המבקשת או, במקרה של חילוקי דעות, על פי החלטת בית המשפט.

ניתנה היום, ז' שבט תשע"ח, 23 ינואר 2018.